

Дніпро бурхливий, сірий і бездонний...

Богдан Кириєнко

Дніпро бурхливий, сірий і бездонний,
Заскиглив нині, наче божевільний!
Хвилюється потужний, повноводний,
Здійнявши вгору моторошні хвилі.

Розгнівався на бундючні небеса,
Котрі дощем його підступно дражнять.
А з дальніх круч, з-під пишного хреста,
Дзвінниця Лаври стежила уважно

За тим, як водянисті язики,
Запінивши уста отруйні, просто
Карабкались, мов змії, на стовпи
Масивних балок Дарницького мосту!

Штовхне їх вітер — впадуть вони, й в мить,
Шубовсне із поверхні грізний вибух!
Вода хвилини дві прошелестить,
Набуде ще похмурішого виду,

І знов сліпою повинню страшить,
Мов зашморгом, Лівобережжя сонне.
А з Видубич бадьорий дзвін свистить
Так жалібно, немов ось-ось потоне!

Дніпро бездонний, сірий, повноводний,
Чи є на цю негоду Божа воля?
Не гнівайся, о старче сивочолий!
Прости, що ми завдали тобі болю!